

Aşk Benim Hiç Senin Olmamış

— seref-yardim · 25 Aralık 2009

Varlığınla yokluğun arasında kalmayacağım artık, sadece olmayacaksın. Sensiz kalma ihtimali olmayacak aleyhine kurulmuş cümlelerimin sonunda. Belki birkaç satır arasında unutulacaksın bir müddet sonra. İçimden olmayacak, boş bir kağıdın gölgesine sığınmayacak sana sitemlerim. Hani hep kızardın ya "KONUŞ KONUŞ KONUŞ" derdin, haykırabilir miyim şimdi korkaklığını. Bıraktığın bu mavi düşleriyle avunan yalnızlığı, artık sahiplenilmeyecek olmanın burukluğunu yaşarken, haykırabilir miyim dersin, susar mıyım, gülüp geçer miyim yoksa ...?

Aslında alıştırmalıyım kendimi hiç dönmeyecekmişsin, dönülmeyecek bir yerdeymişsin gibi farzetmeli, unutmali. Seni hiç tanımamış gibi yaşamımı sürdürmeliyim. Var olduğum her yer aşk(ın) şehri olmalı artık, yeniden sevmenin, sevilebilmenin yeri her yer, zamanı yaşanan ve gelecek tüm zamanlar olmalı benim için. Evet, sayfalardan koparıp bir bir savurmalıyım seni yaşamış tüm zamanlara, uzaklaşan her adımıyla hapsedmeliyim bu anılar sokağına. Kopan takvim yaprakları sensiz geçen günleri saymamalı, bende yokluğunun güncesini tutmayı artık bırakmalıyım. Her yeni güne seni getirmedi diye isyan etmemeliyim. Kabullenebilmeli, hazmedebilmeli, aldırmanın hatta sana hak verebilmeliyim. Bu satırlarla büyümeye başlamalıyım, sırf seni ve çocuklaşan bir aşkı kolayca unutabilmek için. Zira yoksun. Sanki benim hiç benim olmamış, sanki bizi hiç yaşamamışız, sanki aşk denen o hoyrat şarkıyı mırıldanmış ve sonra yarım bırakmışız gibi. Artık yeni bir şarkı söylemenin vakti, Yaşanmışlığına, yitikliğime hiç aldırmadan,

Sanki benim hiç benim olmamış gibi...